

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 8065
Αριθμ. Πρωτ. Αίτησ. Κατ. Εγγράφων: 1775
Ημερομ. Κατάθεσης: 11/8/2025

Αθήνα, 10.08.2025

ΕΡΩΤΗΣΗ με Α.Κ.Ε.

ΠΡΟΣ: Υπουργό Υγείας

ΘΕΜΑ: «: Αδυναμία του ΕΣΥ να παρέχει επείγουσα παιδοοδοντιατρική και γναθοχειρουργική περίθαλψη – Περιστατικό τραυματισμένου παιδιού που έμεινε χωρίς ιατρική φροντίδα επί δύο 24ωρα»

Αξιότιμε κε Υπουργέ,

Το Σάββατο 2 Αυγούστου 2025, ένας πολίτης, ο [REDACTED], μετέφερε τον εξάχρονο γιο του, τραυματισμένο σοβαρά στο στόμα και στα δόντια, αρχικά στο Γενικό Νοσοκομείο Πύργου. Εκεί ενημερώθηκε ότι δεν υπήρχε εφημερεύων οδοντίατρος ούτε γναθοχειρουργός. Ακολούθησε πολύωρη και διήμερη περιπλάνηση σε έξι νοσοκομεία με την ακόλουθη σειρά: 1. Πύργος 2. Ρίο, 3. «Αγλαΐα Κυριακού», 4. «Αγία Σοφία», 5. «Σωτηρία», 6. «Ευαγγελισμός», σε τρεις πόλεις (Πύργος, Πάτρα, Αθήνα), χωρίς το παιδί να λάβει την απαραίτητη ιατρική φροντίδα.

Μόνο μετά από εμπλοκή της αστυνομίας και επικοινωνία με τα ΜΜΕ υπήρξε ενημέρωση ότι το παιδί θα εξεταστεί στο Παίδων Πεντέλη τη Δευτέρα 4 Αυγούστου 2025 μετά τις 9:30 π.μ.

Το περιστατικό αυτό αναδεικνύει σοβαρές ελλείψεις στελέχωσης, ανεπάρκεια συντονισμού των εφημεριών και κενά στην κάλυψη κρίσιμων ειδικοτήτων, ειδικά για παιδιατρικά επείγοντα περιστατικά. Η έλλειψη ενός επιχειρησιακού μηχανισμού άμεσης διασύνδεσης των νοσοκομείων και κατεύθυνσης των πολιτών σε κατάλληλη δομή οδήγησε σε επικίνδυνη καθυστέρηση παροχής φροντίδας.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Ποια είναι η τρέχουσα κατάσταση στελέχωσης σε οδοντιάτρους και γναθοχειρουργούς (ειδικά παιδοοδοντιάτρους) σε όλα τα νοσοκομεία της χώρας, ανά Υγειονομική Περιφέρεια;

2. Υπάρχει θεσμοθετημένος μηχανισμός συντονισμού εφημεριών για επείγοντα παιδοοδοντιατρικά και γναθοχειρουργικά περιστατικά; Αν ναι, γιατί δεν λειτούργησε στην εν λόγω περίπτωση;
3. Ποιες άμεσες ενέργειες προτίθεται να λάβει το Υπουργείο για την κάλυψη των κενών θέσεων και την αποφυγή αντίστοιχων περιστατικών στο μέλλον;

Αιτούμαι την κατάθεση των εξής εγγράφων:

- α) Την εσωτερική αλληλογραφία ή τα έγγραφα επικοινωνίας των νοσοκομείων που επισκέφθηκε ο σχετικά με τη διαχείριση του περιστατικού.
- β) Την επίσημη καταγραφή του ΕΚΑΒ και τις Αρχής Συντονισμού Διαχείρισης Θεμάτων Υγείας για τις κλήσεις και ενέργειες που αφορούσαν το περιστατικό.

Εν συνεχεία επισυνάπτεται η επιστολή του γονέα κ.

Ο Ερωτών Βουλευτής

Α΄ Ανατολικής Αττικής

Τάσος Οικονομόπουλος

A) ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΓΟΝΕΑ [REDACTED]

«Αν το σύστημα υγείας δεν μπορεί να καλύψει ένα τραυματισμένο παιδί το Σάββατο βράδυ, τότε δεν είναι απλώς "ανεπαρκές". Είναι επικίνδυνο.»

Μια απίστευτη περιπέτεια και ένα συγκλονιστικό περιστατικό με το τραυματισμένο στο στόμα παιδί του, αφηγείται ένας πατέρας, ο [REDACTED]

«Όταν το κράτος λείπει και το παιδί σου πονάει – Μια προσωπική μαρτυρία.

Με αφορμή τα αλλεπάλληλα σκάνδαλα που βλέπουμε καθημερινά στα ΜΜΕ – κατασπατάληση δημοσίου χρήματος, ευρωπαϊκές επιδοτήσεις που εξαφανίζονται, ατιμωρησία και σιωπή – νιώθω την ανάγκη, όχι απλώς να εκφραστώ, αλλά να καταθέσω δημόσια μια οδυνηρή προσωπική εμπειρία. Όχι από οργή, αλλά από ευθύνη. Γιατί κάποια πράγματα δεν πρέπει να μένουν στο σκοτάδι.

Το Σάββατο 2 Αυγούστου, βρισκόμουν οικογενειακώς στον Νομό Ηλείας. Ο γιος μου, ηλικίας έξι ετών, είχε ένα σοβαρό ατύχημα – τραυματίστηκε στο στόμα και τα δόντια του μετακινήθηκαν επικίνδυνα.

Πήγαμε αμέσως στο Γενικό Νοσοκομείο Πύργου, την πρωτεύουσα του νομού. Εκεί, οι γιατροί μας πληροφόρησαν ότι δεν υπήρχε εφημερεύων ούτε οδοντίατρος, ούτε γναθοχειρουργός.

Με το παιδί τραυματισμένο και σε κατάσταση πανικού, οδηγήσαμε περίπου 80 χιλιόμετρα μέχρι την Πάτρα, στο Νοσοκομείο του Ρίου. Ήταν μεσάνυχτα Σαββάτου. Η απάντηση των γιατρών ήταν κατά λέξη: «Δεν είμαστε νοσοκομείο τραυμάτων, αλλά πυρετού και παθολογικών καταστάσεων». Δεν μπορούσαν, λοιπόν, να μας εξυπηρετήσουν.

Η περιπλάνηση συνεχίστηκε – κατευθυνθήκαμε στην Αθήνα, στο Νοσοκομείο Παίδων "Αγλαΐα Κυριακού", ώρα περίπου 3 τα ξημερώματα. Εφημερεύει μεν, αλλά χωρίς παιδοοδοντίατρο ή γναθοχειρουργό. Η ΩΡΛ που μας εξέτασε παραδέχτηκε ότι δεν είναι αρμόδια. Μας προέτρεψε να περιμένουμε το πρωί, ώστε να πάμε στο δίπλα νοσοκομείο «Αγία Σοφία». Πήγαμε.

Εκεί, η γιατρός – εμφανώς συγκινημένη και απογοητευμένη – μου είπε: «Δεν είναι σωστό να σας εξυπηρετούμε σε περιστατικά που δεν ξέρουμε να αντιμετωπίσουμε. Δεν είμαι ούτε γναθοχειρουργός, ούτε οδοντίατρος».

Απελπισμένος, στις 6 το πρωί επισκέφθηκα το Νοσοκομείο «Σωτηρία», όπου υπήρχε εφημερεύων οδοντίατρος. Μου είπαν όμως ότι είναι οδοντίατροι ενηλίκων και δεν μπορούν να παρέμβουν σε παιδί. Ώρα 8 το πρωί. Πέντε νοσοκομεία, τέσσερις πόλεις, πάνω από 300 χιλιόμετρα διανυθέντα, και καμία ουσιαστική βοήθεια.

Πήγαμε στον Ευαγγελισμό, όπου ο γιατρός – ο μοναδικός διαθέσιμος – δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να εξετάσει το παιδί μου. Σε αυτό το σημείο, κάλεσα το 166, την αστυνομία και τα κανάλια. Τότε – και μόνο τότε – εμφανίστηκε ο διοικητής του νοσοκομείου, λέγοντάς μου: «Θα σας εξυπηρετήσουμε».

Όμως ο γιατρός απάντησε: «Δεν με ενδιαφέρει τι λέει ο διοικητής, δεν μπορώ να πάρω την ευθύνη», γιατί πρόκειται για παιδί και το νοσοκομείο είναι για ενήλικες.

Ζήτησα γραπτώς την άρνησή του, την οποία και επισυνάπτω στο παρόν. Με έδωξαν ξανά. Ξέσπασα σε κλάματα, ένιωσα απόγνωση. Ξανακάλεσα την αστυνομία. Κατόπιν παρέμβασής τους, ο διοικητής επικοινωνήσε με την Αρχή Συντονισμού Διαχείρισης Θεμάτων Υγείας του Υπουργείου. Μία ώρα μετά, μας ανακοίνωσε ότι το Υπουργείο αποφάσισε να εξεταστεί το παιδί μου... τη Δευτέρα, μετά τις 9:30 π.μ. στο Παίδων Πεντέλης.

Με λίγα λόγια, ένα έκτακτο παιδιατρικό περιστατικό, τραύμα στο στόμα και στα δόντια, έμεινε χωρίς ιατρική φροντίδα επί δύο 24ωρα, γιατί κανένα δημόσιο νοσοκομείο στην Ελλάδα – ούτε στην επαρχία, ούτε στην Αθήνα – δεν είχε την υποδομή, τη βούληση ή το προσωπικό να μας εξυπηρετήσει.

Αναρωτιέμαι: Πού πάνε τα χρήματα των φορολογούμενων; Πού είναι οι εφημερίες, το ιατρικό προσωπικό, οι υπηρεσίες για τα παιδιά μας; Γιατί πρέπει να φωνάζεις, να απειλίζεις, να εμπλέξεις την αστυνομία και τα ΜΜΕ για να γίνει το αυτονόητο;

Το παιδί μου – όπως όλα τα παιδιά – δεν ζητά τίποτα παραπάνω από αυτό που δικαιούται: αξιοπρεπή δημόσια υγεία. Αν το σύστημα υγείας δεν μπορεί να καλύψει ένα τραυματισμένο παιδί το Σάββατο βράδυ, τότε δεν είναι απλώς "ανεπαρκές". Είναι επικίνδυνο.

Και αυτό, αγαπητοί συμπολίτες, δεν πρέπει να το ανεχόμαστε πια.

Ένας γονιός που δεν ξέχασε – και δεν θα ξεχάσει ποτέ.»

Προσωπική μαρτυρία του [REDACTED] που την δημοσίευσε στην ομάδα "ΓΟΝΕΙΣ στα ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ"